

PERIÒDICH IMPARCIAL, REGIONALISTA,
de Literatura, Art, Montepios, Varietats,
Notícies y Anuncis

Direcció: MUNTANER, 112, 4.ª - 1.ª — Administració: TALLERS, 45, 1.^a

PREU DE SUSCRIPCIÓ: una pesseta TRIMESTRE.—UN NÚMERO SOL, 10 cèntims.—ATRASAT, 15.

Avuy donem las 8 primeras páginas de la comedia en un acte,

COLOMS Y ESTELS

SANTA CECILIA

Lo 22 de Novembre celebra l'iglesia sa festa. Los músichs que la tenen per patrona, celebraren enguany solemnes funcions religioses. Una d'elles tingué lloch en la iglesia de la Divina Pastora (carrer de Bailén.)

L'Orfeó de Santa Cecilia que fundá y dirigeix la coneguda y reputada professora de piano senyoreta Concepció Ginot, estigué encarregat de la part musical, executant una missa escrita exprofés pe 'l Mtre. Candi pera veus de tiple y contralt, y armonium, piano, violoncello y contrabaix.

Lo treball de 'l músich és inspirat en la solemnitat de 'ls cants gregorians; las melodias, saturadas de cert misticisme, subjugan y agradable impresió deixan, donantlashi lo ben escrit treball contrapuntístich, la majestuositat indispensable que requereix la paraula llatina de nostra liturgia.

¡Tant de bó que tots los compositors que á la música religiosa dedican sa intel·ligencia donguessin, com lo Mtre. Candi, lo que 's déu á 'l temple, á 'l cult y á Dèu!

L'execució fou perfecta, acabada.

No podia ésser d'altra manera, estant encarregada de la part principal la coneguda y aventatjada artista Srta. Amparo Viñas que, una vegada mes, demostrá possehir condicions sobradas per' entrar ab peu ferm, ab éxit segur, en lo camp de la lirica dramática.

Feu un verdader devassall de sentiment en los números en que la lletra, com flor de perfums p'ena,

obra sas fullas y exhala embriagadora, mística essencia que á 'l cel arriba. Tingué moments de verdadera inspiració, que fortament impresionaren á 'l públic y selecte públic que omplia de gom á gom la bonica iglesia que, profusament iluminada, semblaba verdadera tassa de plata.

Nos feu pensar que ara seria hora d'intentar la derogació de 'l acord sinodal que prohibeix puguin en lo temple cantarhi senyoras, acudint á nostre sabi y virtuós prelat Dr. Morgades.

¡Quina altra cosa resultarian las obras musicals!

Coadyuvaren á la complerta perfecció de la obra, si mal no recordem, las Srtas. Adela Serra, Josefa y Concepció Vila, Antonia Camps, Antonia Maffey y altrás.

Per la tarde completaren los festeigs á la Santa executant composicions de 'ls Mtres. P. Guzmán, Candi, Borrás de Palau y Masvidal.

Tancant la festa l'himne que á 'l Mtre. Candi li inspirá l'antifona de la Santa: *Cantantibus Organis*.

Felicitem á la citada professora Srta. Ginot per sa justa y acertada direcció en las obras enumeradas, per la constancia en la prosecució de sa idea altament artística y laudable, y á totas las senyoretas que en la festa prengueren part, honrant á la gloriosa verge romana Santa Cecilia.

ARMANDO DE LA FLORIDA.

Esirenos catalans

Novedats.—*La mare eterna*, drama en tres actes, de D. IGNASI IGLESIAS.

II.

Diuen los castellans que *lo prometido es deuda*, y, puig nosaltres várem prométre á 'ls llegidors de *Lo Teatro Català* ocuparnos de *La mare eterna*, és precis que, cumplim lo promés, pagant eix deuta.

Anemhi, donchs.

En nostre concepte, *La mare eterna* no és pas un

drama en la verdadera acepció de la paraula: allà, las passions en lluyta hi brillan poch menys que per la seva ausencia, y, és sabut que sense lluyta de passions, no cal pensar en situacions dramáticas. Si 'l Sr. Iglesias hagués calificat sa darrera obra de poema escénich, tal volta haguera estat mes aprop de lo just, perque, si ho hem de ser nosaltres, no podem negar que la poesia hi és abocada pe 'l broch gros. No en va l' autor és poeta y de debó. Ara be, com que per portar á la escena lo pensament concebut, era necessari engiponarne algunas y encarnar personatjes, dit está que qui tingués alguns coneixements de 'ls ressorts teatrals podia haver fet una obra grossa; pero, en honor de la veritat, hem de dir que 'l Sr. Iglesias no l' ha pas feta; y encara direm mes, ni tant sisquera ha encertat los personatjes, falsos uns y desdibuixats altres; y ho diem aixís, perque sempre havem entés que per falsejar ó desdibuixar un tipo escénich, n' hi ha prou y massa ab una situació, ab un moment, ab una paraula, ab un mohiment... fins ab un silenci fora de lloch. Desdibuixats entenem que són lo pare y 'l capellá, y falsos lo poeta, la noya y 'ls dos segadors; lo tercer, 'l *Llech*, és, per nosaltres, lo tipo mes real y 'l únich que té sentit comú. Partint de la nostra teoria de que una sola situació és prou per falsejar un personatge, está clar que, si la situació és falsa en sí mateixa, han de falsejar també 'ls personatjes que en ella intervinguin, y com que ningu podrà convence'ns de que no ho siga la escena de 'l acte tercer, en que 'l pare (masover) increpa á 'l poeta, fill de l' amo de la masia, sense que aquést contesti en la forma adequada, poeta y masover resultan mes falsos que una moneda de plom. Que 'l tipo de la noya no és real, ho diu ben clá la escena de 'l segon acte ab lo seu cosí l' aprenent de capellá... que encara porta corona, pero no sotana. Aquell duo d' amor, tan delicadament cantat pe 'l Sr. Iglesias, revela un poeta; mes no acredita un autor dramátich: en aquella escena podia y debia l' autor fer lluytar la passió amorosa ab verdadera fersa; y no ho fa, sens dupte perque 'l sentiment poétich l' obsesiona fins á 'l punt de que aquella noya tan ignorant que créu haver fet pecat per haver dit á 'l seu cosí que ab hàbits talars era més bufó, de cap-y-volta, sense més preparacions ni gradacions progressivas, se converteix en la dona mes apassionadament enamorada, revelantho en la idea delicadíssima de besar las flors que porta en las mans, bo-y-anantse y sense pérdrer de vista á 'l cosí, l' home que acaba de declará'seli 'l seu aymant. La hermosa poesia que aquesta idea enclou és tanta y tan bella, que sols cab en una ánima delicada y en una inteligencia culta, y si la *Marió* té la primera qualitat, li neguem en cambi la segona; puig una noya pagesa podrà sentir tanta poesia com se vulgui, pero saberla exteriorisar de la manera que ho vol lo Sr. Iglesias, nos permetem negarhol. Per consegüent, resulta que aquí la irrealitat de 'ls personatjes falseja la situació de molt sensible manera.

¿Y què 'n direm d' aquells segadors, uns cops tan ensopits y altres tan illustrats? Y sobretot tan enzas, perque és necessari serho de veras, per presenciar impassibles com lo poeta, malalt, fins agonisant, tē de pujar l' escala per sos propis peus sense que cap de aquells tres homes de forsa y 'l pare ab ells sigui bo per pujarlo á pés de brassos. Be és veritat que si ho fessin, lo poeta no podria dir alló de que ell és la *tardó* que 's repenja en los puntals de la *primavera*, 'ls dos enamorats. Aquell masové passejantse amunt y avall mentres un atach d' ofech va minant á marxas dobles la vida de 'l fill de 'l seu amo, y que ho presencia indiferent, ó és un beneyt ó és una fera; may un home sá de cap y de cor; y aquells jornalers contemplant babaus com lo poeta, j' l seu amich! puja ab prou treballs escala amunt sense oferirse á pujarlo ells ab un brassat, són molt babaus y fins massa.

Per lo que toca á 'l desenllás, y referintnos á 'l poeta, direm que 's revela tan poch la seva malaltia durant tot lo curs de l' obra, com que fins nos fa saber que 's troba molt milló, y que no té res, y que va, per bé, que quant la mort lo sorprén, mes qu' ell és sorprès l' espectador. Si l' autor hagués fet que 'l poeta y 'l masover, á l' increpar aquet á aquell, haguessin tingut un fort acalorament, l' atach d' ofech que vè després tindria explicació; mes ara no 's justifica de cap manera. A 'l poeta, donchs, qui 'l mata és l' autor sens dupte perque l' ex-seminarista puga dir alló de que l' ánima de 'n Florenci ('l poeta) está encarnada en ell. Per cert que en lo vestíbul de 'l teatro sentirem poch després lo següent:—¿Y

per qué 'l mata l' Iglesias á 'l poeta?—¿Per qué no vol que li fassin la competencia? (Rigurosament histórich.)

L' espay no 'ns permet deixatar mes lo concepte que tenim format de la *La mare eterna*, y resumint, dirém que com á obra dramática deixa molt que desitjar; en cambi, com á obra poética, en dient que és de l' Iglesias n' hi ha prou, per més que com á germana de *La resclosa* y de *Els concients* y altrás, *La mare eterna* té atreviments que, si be l' autor ja 'ns hi té acostumats, no per aixó deixan de desagradar á 'ls públichs *veritat* que concorren habitualment á nostres teatros. Lo cant de 'ls segadors, per exemple, no és per dit en la escena de Novedats. Aquets atreviments y que l' autor dramátich, no sábiga ó no vulga sometre's á 'l poeta són, entre altres, defectes capitalíssims que sempre havem vist en 'l Iglesias y de 'ls que de tot cor voldríam que se 'n correjís.—Jo.

Revista teatral

Eldorado.—Ha tingut lloch la *reprise* de 'l drama lírich d' Arniches y Chapi, titulat: *La cara de Dios*.

Com en la temporada anterior, són aplaudidas las mes importants y sentidas escenas de 'l drama y 'ls mes inspirats números de música.

Aquí acabríam nostre tasca si no tinguéssim l' idea de aprofitar la ocasió de tenir la ploma á la mà y á 'l mateix temps parlar de *Eldorado*, de dirigir atenta súplica á la empresa.

¿Per qué en lloch de ressucitar, encara que hagia sigut per pocas nits, certas mamarratxadas que 'l públich se las escolta ab indiferencia pe 'l poch ó gens mérit que tenen, no 's representan aquellas obras que tant nom donaren á aquet teatro, y profit á la Empresa y gloria á 'ls actors?

¿Per qué no 's representan *El organista*, *El monaguillo*, *La verbena*, *La Czarina*, y altrás que no recordem, pero que corran á 'l mateix nivell de las citadas?

Feta la súplica esperem que la empresa, en pró de sos interessos, provehirá *como se pide*.—FLORIDA.

Tívoli.—*Circo eqüestre*.—Ha debutat lo gimnasta Costas que en las tres barras fixas fa verdaders prodigis obtenint totas las nits molts aplaudiments, sobretot en los salts mortals dobles; lo contorsionista Romeu, home tan notablement desllorigat, que 'ns sembla impossible puga ab tronch y extremitats fer las giragousas y adoptar las actituds y posicions que constituexen lo seu exercici; y també hem vist á Mr. Jules sombremanista notabilísim, puig ofereix totas las vetllas un variat surtit de sombras, en 'sa majoria cómicas, que ab los brassos, mans y dits, y ab l' ajuda d' alguns aditaments de paper, projecta sobre la tela blanca.

Dissapte passat, va estrenarse la pantomima acuática *Los ingleses en el Transvaal ó la heroica defensa de los boers*. Es un espectáculo que, per la serie de incidents, y escenas cómicas y fins grotescas, entreté agradablement á la concurrencia, produhint bonich efecte 'l pas de caballs y genets per l' estany d' aygua instalat á 'l mitj de la pista y que conté uns 80,000 metros cúbichs de aquell líquit. La pantomima finalisa ab una apoteosis espléndida, ahont se destaca la figura venerable de 'l President Krüger, mentres la orquesta toca la Marsellesa.

Per lo variat é interessant com també pe 'l gust ab que treballan tots quants hi prenen part, tenim per segur que será espectáculo que proporcionarà molts plens á la empresa.

Novedats.—Derreralement ha sigut estrenat en aquest teatro un melodrama en tres actes, titulat *Boujolais*. Sense que siga una obra capdal,—tenint en compte 'l género,—té situacions que interessan á 'l públich. L'

arreglador és l'actor de la mateixa companyia senyor Delhom.

També han debutat dos artistes estranjeras: la *dicette* francesa Margarida Deval y la Srta. Bob-Walter. Lo treball d'aquesta és un espectacle molt semblant a la famosa *Serpentina*, presentat ab notable varietat, sobretot lo ball de 'l'foch que fa completa il·lusió. L'espectacle sigui aplaudit y s'ho mereix.

La *divette* Deval se 'ns va donar a conèixer ab dos *vaudevilles*, titulats *Claire Bidochau* y *Les petits machins*, cantant després variats *chansonnettes*.

Deixant de banda la part artística que tinga o deixi de tenir lo gènere que la Deval cultiva, hi ha que reconèixer que per' ell te condicions gens despreciables: nerviosa en grau superlatiu, sab acompanyar ab lo gesto la intenció picant de la frase; posseheix pe 'l cant una veu fina, finíssima que sab fer servir a son arbitri, y per últim, ab verdadera lleugeresa, fa las transformacions rapidíssimas que nos va fer conèixer en Frégoli; qualitats totes que convergeixen a la millor presentació de 'ls diferents tipus que presenta.

L'artista sigui aplaudida de debó.

Granvia.—No és pas de molta consistència la sarsueleta *La celosa*, darrerament estrenada. Ab tot, va ésser rebuda ab agrado, degut sens dubte, a la interpretació que a la protagonista dona la Srta. Alcacer qui obtingué la nit de l'estreno y abté totes las nits una bona cullita de aplausos.—ARGENTVIV.

Coros de Clavé

I.

Tenim dit que en aqueixa important associació hi ha mar de fondo y duptem que la Junta Directiva sàpiga dominar la situació.

Las grans simpatías que 'ns inspira l'obra fundada pe 'l gran Clavé fa que procurem enterarnos de la marxa de tot allò que ab ella 's relaciona, y francament hem de dir que si la actual Junta no procura inspirarse sempre en una altesa de miras y en un exacte compliment de 'ls seus debers sense apartarse de las disposicions de 'ls Estatuts, imprimirá a la associació una marxa perillosa y malmetrá en poch temps lo que ha costat molt de realisar ab honra y gloria de las classes treballadoras.

Avuy regnan allá odís y rencunias: l'egoisme y 'l desconcert tenen vara alta: no 's pensa sino en desacreditar a qui s'ha fet mereixedor d'agrahiment, y ab aquet procedir se dona lloch a 'l desenvollop de divergencies que, si no són contingudas, a la curta o a la llarga acabaran ab la societat.

Varias són las adheridas, las que 'n forman part fa ja molts anys, que no están conformes ab los actes de la Directiva, considerantlos antireglamentaris com en realitat ho són. Algunas s'han reunit y s'han dirigit a la Junta demanantli que no fassi mes barrabassadas; mes aquésta, obrant no ja en contra 'ls Estatuts sino en contra la societat que per lo vist no és pas la característica de 'ls delegats que la forman, fa—com se sol dir—*oidos de mercader*, y no mira, o no veu, que va deixant formar una bola de neu que potser un cop engrandida y consistent, no podrà pas ferla fondrer.

Cregni'ns la Junta: deixi's de exclusions, de parers de certs diaris (que li són falsos amichs): escolti la veu de la rahó y de 'l bon sentit, y sobre tot no vulga que 's puguin publicar en contra d'ella protestas com la que tenim sobre la taula per' estudiarla y parlarne en lo próxim número.

U. C. B.

Bibliografia

¡Maria! himne pera coro de tiples ab acompanyament d'armonium ó piano per C. Candi.

Si en altrás no molt llunyanas épocas no hagués demostrat l'eximi organista la fecundia de sa imaginació en la publicació d'obras d'excel·lencia d'intre 'l gènere religiós, ho demostraria ara enriquint cada dia ab novas composicions d'igual gènere, *La Lira Sacra* que ab aplausos de 'ls entusiastas de la verdadera música religiosa publica la reputada casa editorial de Rafel Guardia.

Y és qu'abds, autor y editor, compenetrats de la falta que tenim de composicions que responguin a la severitat de nostre cant pla, a la forma grave y solemne de nostra litúrgia, no escatiman treball ni sacrifici, a 'l objecte de substituir certs adefecis musicals que per desgracia de 'l art y escarni de 'l bon gust se cantan en algunas iglesias d'aquesta ciutat.

A omplir aquet buyt ve 'l treball artístich de 'l mestre Candi.

Es *¡Maria!* un càntich a la Verge Inmaculada, escrit pera veus de tiple y armonium ó piano, de melodia tirada y ensemps senzilla y original qu'empalma perfectament ab la idea sentida y delicada de 'l poeta.

¡Y qué be canta 'l músich quant, dirijintse a la Verge diu:

*¡Ay! mi pecho en amor se enagena
Cuando invoca tu nombre querido;
Cual escudo por él defendido
Viviré sin temer el pesar.*

posanthi en cada nota 'l sentiment fervorós de 'l catòlich y enriquintlas ab las marevellas que facilita 'l complert coneixement de la ciencia armónica.

Ni un mot direm respecte la forma en que 'l mestre ha vestit sas melodias. De tots és sapiguda la destresa ab qu'esparrama en sus obras la ciencia, tan difícil de obtenir, de 'l art musical.

L'actiu editor Sr. Guardia, logra ab sos medis posar la publicació citada a 'l nivell de las mes acreditadas de 'l extranjer.

A 'ls dos felicita

ROMEO SANTA CLARA.

Repertori de fora

Madrid.—Pocas novedats tinch de comunicar puig durant la setmana qu'acaba de passar sols lo teatro de la plassa de 'l Rey, ha presentat obra nova.

Es aquesta una sarsuela 'n tres actes, arreglo de 'l francés pe 'ls Srs. Lustonó y Palomero y música de Miguel Manrique de Lara, titulada: *El ciudadano Simón*.

L'èxit de la obra ha sigut franch, obert, pe 'l músich Sr. Lara.

La part literaria tot y ésser un treball fet de dos reputats escriptors, ¡veleidats de 'l públich! no agradá, haguera anat a 'l foso com hi aná fá alguns anys, quant s'estrená com melodrama a Novedats.

Lo Sr. Manrique de Lara era conegut com a hábil director d'orquestra, com a distingit sintonista y com a il·lustradíssim, erudit crítich musical. Pero desd' avuy és reconegut com a inspirat compositor dramátich, y que de cop y volta se col·loca en primer terme de 'ls mes aventatxats músichs.

Desde 'l segon número musical no hi hagué reparos ni distingos; la obra s'imposá de tal manera que 'l públich prorrumpia en calurosos aplausos, en estruendosas ovacions.

Té 'l treball de 'l Sr. Lara, ans que tot, lo sello de l'ingenuitat conceptiva que naix de l'inspiració; dibuixa fielment los tipus guardán sempre las ratllas propias de sa personalitat musical; és original en la expressió de 'ls sentiments que lluytan a 'l frech de las variadas corrents passionals de 'ls personatjes; y per fi, és de aplaudir que, qui com el Sr. Lara coneix los procediments orquestrals modernistas se cengeix a una simplicitat que maravella, adecuada a la virtuositat melódica, a la idea que encarna la interpretació exacta de la paraula.

Aixó fá que 'l músich, no enfarfagant la partitura de excessivas y encontradas sonoritats qu'incipian y desarrollan alhora, diferents temas ó motius, arriba 'l final de la obra que 'l públich té fresca la imaginació y presta la cantitat d'atenció necessaria per' arribar ab interés a la última escena de 'l drama.

Crech que 'l Sr. Manrique de Lara donará a la lírica

española días de gloria y ell cullirá en l' escenari honra y profit.

Respecte l' execució, non raggionar...—SELVA.

Reunions particulars

Patronato del obrero.—La representació de 'l drama *Lanusa* va agradar, proporcionant aplausos merescuts á 'ls inteligents aficionats Srs. Montserrat, Canspinera y Marcos, encarregats de 'ls principals papers. Ja tenim dit que 'l quadro artístich de 'l Patronat és un de 'ls millors de las societats particulars.—P.

Institut obrer graciense.—Acertada va estar la Direcció disposant que 's representès lo bonich drama *El cura de aldea*, posat en escena diumenje darrer. Acertats van estar alguns de 'ls intérpretes, fent ab acert y carinyo 'ls seus papers; pero algún d' ells va estar desafortunadíssim, per pendre 's la cosa á broma ab distraccions impropies de 'l personatge y de 'l respecte y consideració que 's mereix sempre la concurrència en tot espectacle.

Senyalem aquet fet en la conformació de que 'l Director no permetrà que 's repeteixi.—P.

Saló de descans

La Associació de la Premsa de Barcelona, composta de dignes periodistas d' aquesta capital (y no de «cuatro papanatas que se atribuyen indebidamente la representación de la prensa»), ha interposat recurs de casació ab motiu de l' auto dictat per la Audiencia en la causa criminal que segueix per injuria contra 'l diari *El Diluvio*.

—L' Associació de Matarifes ha realisat grans millores en lo local que ocupa en la Ronda de Sant Antoni. Lo día de Nadal donará ab lo drama *Sota terra*, una gran funció en lo bonich teatro de la societat.

—Los diaris de Bairenth anuncian 'l casament de la filla gran de Ricardo Wagner, que 's diu Isotta, ab lo Sr. Bentuer professor de la Escola de Música.

—La direcció artística de 'l *Teatro Lirich Catalá* gestiona ab la familia Clavé 'l poder inaugurar la serie de sas funcions, ab la *reprise* d' una sarsuela, lletra y música de 'l citat compositor, que fá molts anys s' estrená á 'l Liceo, titulada: *L' aplech de 'l Remey*.

Felicitem á la Direcció de 'l citat teatro y de cor voldriam que las gestions donguessin bon resultat.

—Bona temporada se li presenta á 'l insigne novelista y autor dramátich Pérez Galdós.

Un día s' anuncia que son epissodi nacional *Zaragoza* és posat en música y que dintre poch se posará en escena.

Ara és *Doña Perfecta* la que 's diu se representarà en lo teatro Parish de Madrid á mitj mes de Janer propinent.

La música és de D. Ildefonso Moreno Carrillo, director de la banda municipal de Santander, qui l' estiu pasat á la casa que allí hi té l' eximi literat, la feu sentir á 'ls mestres Breton y Chapí, rebent de 'ls reputats músichs alabansas y calurosas felicitacions.

Los recitats són en prosa, novelat fi de sigle; 'ls principals números de música han sigut versificats pe 'l famós *pacotillero* D. Joseph Estrafñi.

Tots los que l' han sentit n' esperan bon resultat y tenen esperansas d' éxit.

—La eminent actriu italiana Teresa Mariani ve fent una campanya profitosísima en los teatros *Filodrammatico* de Trieste, *Paliteame Margherita* de Génova, y *Alfieri* de Turín. En lo segon hi ha estrenat la hermosa comedia de De Musset *Un beguin*, ahont la Mariani en lo paper de *Ivona Derive* va fer verdaders prodigis, mostrantse á la mida de son gran talent.

A Trieste ha donat á conixer *Piccolo Sard*, *La dame de chers Maxim*, *Le Roseno* y altres, y á Turín *Zazá*.

R. PUJOL, impresor. — Tallers, 45, Barcelona

NUEVO INVENTO

Clavijas por presión «Sistema Terraza» — Aplicables á todos los Instrumentos de cuerda.

Patente Española núm. 24,143. — Adición núm. 25,879 Patentes de invención en Alemania, Italia y Francia.

Debido á este nuevo y utilísimo procedimiento se han procurado salvar las deficiencias de todas las clavijas conocidas.

Pidanse catálogos.

De venta en las principales guitarrerías y almacenes de música de España.

DIRECCIÓN Y ADMINISTRACIÓN GENERAL EN ESPAÑA

M. MORA

CALLE FÉLIX PIZCUETA, 1. — VALENCIA.

Representante en esta plaza:

JOSÉ MARIA POUS, San Pablo, 15.

Gran establecimiento de música

Instrumentos, pianos y armoniums, de

✻ JUAN AYINÉ ✻

FERNANDO VII, 51 y 53 y CALL, 22. — BARCELONA

En esta casa se halla de venta la obra de gran éxito

A PAÍSES DESCONOCIDOS

Precio de los principales números de música:

Terceto de los Polismans.	2 ptas.
Duo de los carteros.	2'50 »
Coro las Violetas.	2'50 »

~~~~~ Especialidad en pianos de alquiler. ~~~~~
Guitarras desde 5 pesetas.

Toalla FRINÉ

Son ús hermojeja 'l rostre, absorveix la grassa del cutis, treu las arrugas, con trau 'l poro de la epidermis y evita las tacas, borro y erupcions de la pell.

Rejoveneix y es un tesoro per conservar la dentadura neta, forta y esmaltada desapareixent ab son ús lo sarro y l' escorbut.

Se ven en totas las perfumerías

ARCHIVO LIRICO-DRAMATICO

Y COPISTERÍA DE

Francisco Pérez Pol

Calle de Roig, núm. 24. — BARCELONA

BANCO VITALICIO DE ESPAÑA

La Previsión y Banco Vitalicio de Cataluña

Compañías de seguros sobre la vida, reunidas

GARANTÍAS

CAPITAL SOCIAL.	Ptas. 15.000,000
RESERVAS.	» 9.800,634

Capitales asegurados desde la fundación de las compañías hasta 30 de Junio de 1898.	» 211.278,772'82

Pagado por siniestros, pólizas vencidas y otros conceptos hasta igual fecha.	» 14.471,501'55

Esta Sociedad se dedica á constituir capitales para la formación de dotes, redención de quintas y demás combinaciones análogas rentas vitalicias inmediatas ó diferidas y seguro de capitales pagaderos á la muerte del asegurado.

REPRESENTACIONES EN TODA ESPAÑA

Domicilio social: Ancha, 64. — Barcelona